

Experiența sistemului de educație în perioada crizei COVID-19

Organizația Națiunilor
Unite pentru Educație,
Știință și Cultură

Comisia Națională
a României
pentru UNESCO

Organizația Națiunilor
Unite pentru Educație,
Știință și Cultură

Comisia Națională
a României
pentru UNESCO

COMISIA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI PENTRU UNESCO

Str. Anton Cehov nr. 8, sector 1, București, 011998

Tel.: +4 (021) 231.13.33/231.32.24

Fax: +4 (021) 230.76.36

cnr@cnr-unesco.ro

www.cnr-unesco.ro

Comitet editorial:

Daniela Zaharia - Secretar General CNR UNESCO,
coordonator proiect

Cristina Butescu - expert CNR UNESCO

Iris Constantin - expert CNR UNESCO

Codrin Tăut - expert CNR UNESCO

Comisia Națională a României pentru UNESCO
mulțumește pentru sprijinul acordat în realizarea
acestui material următoarelor instituții:

- Ministerul Educației și Cercetării
- Universitatea din București
- Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Ploiești
- Colegiul Național Bilingv „George Coșbuc”,
București
- Colegiul Național „Octav Onicescu”, București
- Școala Gimnazială Specială „Sfântul Nicolae”,
București
- Școala Gimnazială „C. D. Aricescu”, Câmpulung,
Argeș
- Școala Gimnazială nr. 3, Voluntari

Experiența sistemului de educație în perioada crizei COVID-19

Această broșură este realizată
în cadrul Programului Strategic Educațional
2020 - 2023

Daniela Zaharia

**Secretar-General
al Comisiei Naționale a României
pentru UNESCO**

„**P**andemia de COVID-19 a surprins România în aceeași măsură în care a surprins întreaga lume. De îndată ce natura bolii a început să fie înțeleasă și au devenit tot mai clare măsurile și sacrificiile pe care societatea trebuie să le facă pentru a supraviețui acestei provocări, o dilemă uriașă s-a adăugat preocupărilor legate de criza sanitară: criza educației. Lupta contra bolii a început să afecteze viitorul într-o manieră neașteptată, prin limitarea accesului la educația școlară pentru copii și tineri. În fața acestei probleme nicio societate nu s-a dovedit total pregătită încă din primele momente ale carantinei, iar soluțiile au fost variate, cu un succes diferit, de la o țară la alta. Pentru România efortul de a menține copiii conectați la sistemul de învățământ a însemnat depășirea unei serii importante de dificultăți: accesul inegal la tehnologia de comunicare la distanță pe care l-au resimțit atât școlile și profesorii cât și elevii și familiile lor; capacitatea profesorilor de a se adapta la metodologia învățării online, diferită de cea a interacțiunii cu elevii în sala de clasă; stresul suportat de părinți, angajați într-o nouă și foarte solicitantă manieră în procesul de educație; efectul psihologic acumulat pe care distanța socială l-a avut asupra copiilor și tinerilor. Învățământul la distanță nu a început în perioada carantinei într-o manieră total nepregătită, deoarece unele resurse online, precum și un anumit nivel de experiență, mai ales în sistemul universitar, existau deja. Pentru sistemul de învățământ nu a fost însă simplă extinderea acestor experiențe de la un nivel de nișă la un statut de generalitate. Ne-am propus să reunim în acest material trei categorii de perspective asupra primei reacții a sistemului de învățământ la criza COVID-19: cea instituțională, reprezentată de măsurile adoptate și de resursele mobilizate de Ministerul Educației; perspectiva principalilor actori ai sistemului, cei implicați în mod direct în calitate de elevi, profesori și părinți; opiniile specialiștilor în științele educației, care sunt încă la începutul sedimentării și analizei informațiilor acumulate în acest context.”

REAȚIA INSTITUȚIILOR

Răspunsul timpuriu la COVID al României în sectorul Educației

În vremuri de criză, un răspuns prompt la problemele generate de aceasta e vital. COVID-19 a reimpresionat capacitatea de reacție a statelor și a determinat o mobilizare a resurselor proporțională cu diversele contexte prezente. În lunile martie și aprilie 2020, România a încercat cu succes să identifice soluții echitabile pentru accesul la educație al copiilor și pentru a asigura revenirea acestora în unitățile de învățământ, în funcție de evoluția pandemiei. O serie de eforturi și inițiative ale administrației centrale coroborate cu cele ale mediului privat și ale organizațiilor neguvernamentale au condus la un răspuns inițial complex, care a combătut într-o primă fază abandonul școlar și a promovat învățarea ca un proces continuu ce trebuie să funcționeze în orice condiții.

Societatea a înțeles cât de importantă este investiția în învățarea la distanță, care nu doar că atenuează întreruperea imediată cauzată de COVID-19, dar și conturează moduri de lucru pentru dezvoltarea unor sisteme de învățământ mai deschise și mai flexibile pentru viitor.

Măsurile implementate de România au avut în vedere și protejarea copiilor și tinerilor cei mai expuși riscului, întrucât închiderile școlare rănesc în mod disproporționat elevii vulnerabili și defavorizați, care se bazează pe școli pentru o serie de servicii sociale - sănătate, nutriție, protecție și sprijin emoțional.

România este unul dintre primele state care la începutul lunii martie au dispus măsura închiderii centralizate a școlilor, la nivel național, și implementarea unor soluții educaționale alternative, de la distanță. Inițiativele timpurii ale Ministerului Educației și Cercetării și partenerilor acestuia, din lunile martie și aprilie, au fost diversificate pentru a răspunde nevoilor cât mai multor categorii de public afectate.

Școlile din toată țara au fost invitate să acceseze suita de aplicații educaționale oferite sub licență gratuită de Google și Microsoft. Prin aceste programe, s-au putut organiza cursuri online, gestiona materiale ca suport pentru cursuri, materiile au putut fi notate în catalogul virtual, iar părinții au fost informați prin rapoarte automate despre evoluția elevilor la clasă. În această abordare, profesorii au fost susținuți de Casele Corpului Didactic de la nivel județean și de experți e-learning. Webinarii precum seria „Școala pe net” au fost dedicate cadrelor didactice, directorilor de școli și inspectorilor școlari pentru împărtășirea de bune practici privind învățarea la distanță. O serie de platforme online au centralizat diferite tipuri de resurse digitale gratuite și informații utile pentru a susține profesorii în utilizarea noilor tehnologii în activitățile de învățare cu elevii. Alte platforme dedicate au găzduit versiunea digitală a tuturor manualelor școlare, precum și teste de pregătire pentru elevii care au susținut examene naționale anul acesta.

Programul Telescoala, în parteneriat cu Televiziunea Română TVR, a oferit cursuri elevilor claselor a VIII-a și a XII-a/XIII-a, în vederea pregătirii pentru examenele naționale. Emisiunea „Telescoala” a fost difuzată de luni până vineri, pe posturile naționale de televiziune, dar și online pe canalul de Youtube al TVR, pe pagina de Facebook a emisiunii și pe site-urile televiziunilor.

Un modul de clase digitale sub numele de Nardix a fost lansat în aprilie, de către organizația Nardix, oferind elevilor, studenților și profesorilor cursuri pe teme de interes, susținute de oameni de afaceri, celebrități, formatori cunoscuți în domeniile social media, personal branding, dezvoltare personală, tehnologie, inteligență artificială, educație financiară. O altă organizație, Speakings, a lansat un program integrat de public speaking pentru elevi și studenți, menit să le dezvolte abilitățile de comunicare în public, de organizare și structurare a informației.

A fost creată și prima linie de consiliere psihologică gratuită privind COVID-19 pentru profesori, părinți și studenți - „Ambasador pentru Comunitate”. Săptămânal, psihologii au vorbit cadrelor didactice, elevilor și părinților despre soluțiile ce pot fi adoptate pentru depășirea crizei generate de pandemie. În acest context, s-au acordat gratuit consiliere psihologică, dar și asistență juridică și socială personalului didactic, elevilor și părinților. Două linii telefonice au fost disponibile, la care părțile interesate au putut apela, precum și o adresă de e-mail și un grup de Facebook.

Campania #ÎmiPASĂ #ȘcoaladeACASĂ a Ministerului Educației și Cercetării și-a propus să transmită elevilor, studenților și părinților încurajarea de a se proteja de infectarea cu noul coronavirus, evitând pe cât posibil spațiile aglomerate. Totodată, a fost important ca elevii să conștientizeze că procesul de învățare continuă cu școala de acasă prin intermediul soluțiilor alternative.

Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București (USAMV), prin Fundația USAMV, s-a alăturat demersului Ministerului Educației și Cercetării, în cadrul campaniei #ÎmiPASĂ #ȘcoaladeACASĂ, cu un proiect prin care au fost do-

nate elevilor din licee situate în comunități dezavantajate tablete conectate la internet, cu abonament inclus și susținut de USAMV pentru 24 de luni.

Ministerul Educației și Cercetării a alocat la începutul pandemiei suma de 25 milioane de lei pentru finanțarea unor proiecte de cercetare privind limitarea extinderii și combaterea epidemiei cu noul coronavirus. Temele de cercetare au vizat, printre altele, dezvoltarea de noi tehnologii, medicamente și vaccinuri, secvențierea genomului SARS-COV-2 și analiza filogenetică a tulpinilor circulante în România, tehnici avansate de management a epidemiei în comunitate, dezvoltarea de soluții inovative pentru decontaminare (UV, microunde, raze X, biochimice, nanoparticule, etc.), dezvoltarea de prototipuri de ventilatoare cu parametri adaptați pentru asistarea pacienților infectați, dezvoltarea unor instrumente moleculare pentru evaluarea emergenței și re-emergenței COVID-19.

România este, așadar, deschisă spre a-și extinde cele mai bune practici de învățare la distanță, resursele educaționale deschise și proiectele de cercetare către alte state și organizații internaționale, având convingerea că doar împreună suntem mai puternici și în măsură să depășim mai eficient încercările la care ne supune mediul înconjurător. În perspectivă, investiția în dezvoltare durabilă, la scară globală, este unica soluție pentru a ne putea menține nealterat sensul progresului cultural și social.

Iris Constantin
Expert CNR - UNESCO

Proiectul SMART-Edu

SMART - Edu. Strategia privind digitalizarea educației din România 2021-2027.
<https://www.smart.edu.ro/home>

Criza COVID-19 a pus în evidență nevoia de a urgenta integrarea tehnologiilor informatice în procesul de învățare. Relația dintre învățare și tehnologia emergentă va produce o profundă reformă, poate chiar o revoluție, a sistemului educativ.

Strategia SMART-Edu a fost lansată în consultare publică de către Ministerul Educației în luna noiembrie, pentru a permite o dezbatere largă privind viitorul educației digitale.

Prioritățile SMART-Edu:

■ **Accesibilitate** - asigurarea infrastructurii digitale și a tehnologiilor emergente pentru acces la o edu-

cație incluzivă și de calitate;

- **Conectivitate** - dezvoltarea competențelor digitale pentru tranziția digitală către o societate competitivă, centrată pe dezvoltare durabilă, echitate socială și reziliență; alfabetizarea digitală și combaterea dezinformării; utilizarea resurselor educaționale deschise;
- **Comunitate** - consultarea și implicarea stakeholderilor;
- **Ecosistem educațional digital** - crearea unui mediu educațional digital de înaltă performanță respectând etica digitală, protecția datelor personale, securitatea cibernetică, analiza datelor ș.a.;
- **Inovare** - utilizarea tuturor resurselor și a tehnologiilor digitale /emergente, stimularea creativității și a spiritului antreprenorial;
- **Sustenabilitate** - asigurarea predictibilității pe termen mediu și lung, prin cooperare inter-sectorială, pentru educație de calitate și o economie verde și digitală.

Direcții de acțiune pentru SMART-Edu:

- Dezvoltarea de competențe digitale la toate nivelurile de învățământ cross-curricular, prin discipline de specialitate, prin activități formale și non-formale;
- Susținerea formării digitale inițiale și continue a cadrelor didactice;
- Îmbunătățirea infrastructurii digitale pentru reducerea decalajelor de conectivitate (conectare la internet, creare de rețele interne, dotare cu echipamente, asigurare suport tehnic);
- Stimularea unităților și instituțiilor de învățământ pentru oferte educaționale cu specializări și calificări digitale adecvate meseriilor viitorului;
- Realizarea de instrumente educaționale digitale, încurajarea inovării pentru adaptarea unor soluții

educaționale interactive, centrate pe elevi;

- Crearea de Resurse Educaționale Deschise atractive;
- Dezvoltarea și multiplicarea parteneriatelor publice-private prin participarea la rețele digitale, inclusiv cu organisme europene și internaționale;
- Schimb de bune practici pe platforme educaționale locale, naționale de e-learning, respectiv pe platforme internaționale (SELFIE, e-Twinning, s.a.);
- Încurajarea și promovarea inițiativelor privind siguranța online, protecția datelor, igiena cibernetică, etica IT;
- Dezvoltarea cadrului de previziune strategică pentru economia verde și adaptarea la meseriile viitorului.

„Digitalizarea educației reprezintă un proiect prioritar pentru mine ca om politic, dar și un angajament îndrăzneț pentru generațiile viitoare, pe care toți miniștrii educației trebuie să și-l asume în următorii ani, indiferent de culoarea politică. Suntem cu toții aici deoarece nu mai putem aștepta niciun minut pentru a începe digitalizarea și modernizarea învățământului românesc. Fiindcă vorbim de un proiect de o asemenea anvergură și pentru a reuși ceea ce ne-am propus, avem nevoie de toți actorii din societate, de toate resursele disponibile.”

Monica Cristina Anisie
Ministrul Educației și Cercetării

Școlile din România în perioada carantinei

Dincolo de cifre, analize instituționale și științifice, dincolo de politici publice și măsuri de criză, ne-am întrebat care este reacția umană, emoțională, culturală și socială a celor cărora pandemia le-a modificat pe neașteptate contactul cu educația. Care poate fi impactul unei astfel de perioade asupra minților tinere, asupra modului în care copiii și adolescenții se percep pe ei înșiși într-o atmosferă în care certitudinile cotidiene sunt brusc relativizate. Am dorit, așa dar, să acordăm un spațiu de exprimare elevilor și profesorilor din rețeaua școlilor AspNet. Au răspuns apelului șapte școli și licee cu profile diferite, provenind din zone variate ale României. Din Ploiești, oraș industrial aflat la nord de capitală, mărturiile au venit de la Colegiul Tehnic „Toma Socolescu”, instituție cu tradiție în învățământul tehnologic, în care tinerii se pregătesc pentru profesii adaptate profilului economic regional. Două licee teoretice, Colegiul Național Bilingv „George Coșbuc”, cu o vechime de peste 140 de ani, instituție școlară în care cultura de limbă engleză este cultivată cu deosebire, și Colegiul Național „Octav Onicescu”, puternic orientat spre studierea matematicii și informaticii, au răspuns de asemenea la apel, cu mărturiile ale elevilor și profesorilor. Învățământul primar și gimnazial este reprezentat prin trei școli. Două dintre acestea, vechea școală C.D. Aricescu din micul oraș Câmpulung și Școala Gimnazială Nr.3 din comuna Voluntari, ambele cu o istorie centenară, s-au confruntat în perioada carantinei cu probleme asemănătoare: dificultatea de a lucra cu elevi de vârste mici, relația cu medii sociale uneori

defavorizate și cu acces limitat la mijloacele tehnice, eforturile profesorilor de a se adapta cât mai repede situației și de a descoperi soluțiile cele mai potrivite pentru elevii lor. La Școala Sf. Nicolae din București, a cărei activitate este dedicată elevilor cu dificultăți de învățare, eforturile au fost cu atât mai mari, vulnerabilitatea a fost simțită mai acut, nevoia de inovație a fost mai pronunțată, dar și răsplata a fost cu atât mai satisfăcătoare, așa cum înțelegem din mărturia profesorilor. Efectele pe durată lungă ale pandemiei asupra educației acestor tineri, precum și asupra metodelor de lucru în învățământ, rămân încă de studiat și de decantat. Este important să le ascultăm primele reacții, să înțelegem mecanismele culturale și psihologice care le provoacă și să facem din aceste voci una dintre principalele surse ale viitoarelor politici publice pentru viitorul educației.

▶ Liceul Tehnologic „Toma Socolescu” din Ploiești

„Sunt elevă în clasa a 10-a și am o viață obișnuită, de adolescent. Merg la școală zilnic, chiar dacă vin dintr-un sat care se află aproape de orașul Ploiești. Începând din 15 martie, însă, viața mea de elev s-a schimbat. Nu mai avem voie să ieșim din case fără motiv, iar guvernul ne-a cerut ca toți să avem declarații care indică motivul oricărui drum pe care îl facem. Din acest motiv familia mea stă acasă, ceea ce la început a fost o experiență minu-

nată, dar curând am început să ne plictisim, iar mama îmi cere să fac curățenie și să mă ocup de o mulțime de lucruri prin casă sau grădină. Ca elev, viața a devenit chiar și mai ciudată. Toți profesorii fac lecții online. Zilnic sunt în Google classroom, pentru fiecare materie, iar profesorii se văd cu noi și pe Zoom, mai ales la matematică și limbi străine. Este un fel de școală SciFi! Este grozav, pot să stau la laptop toată ziua, iar mama a înțeles și a mai rărit solicitările pentru treburi din gospodărie. Dar îmi este dor de școală, de întâlnirile cu colegii, chiar și cu cei răi. Ce vreau să spun este că aș vrea să merg la școală. Nu îmi vine să cred că am spus asta! Îmi lipsește totul, excursiile, colegii, profesorii...”

Elev Mihaela Andrei Atina

„Sunt elev în clasa a XI-a. La școala mea a fost introdus un program numit UNESCO Model, care mă entuziasmează, deoarece am învățat atât de multe despre diverse civilizații. În sfârșit, multe dintre lucrurile studiate la școală, precum geografia sau istoria, au început să însemne ceva. Virusul Corona ne-a condamnat pe toți să stăm acasă, începând din 15 martie. Așadar, stau împreună cu părinții mei într-un vechi apartament comunist dintr-un oraș aglomerat. Pentru educația mea trebuie să petrec multe ore online, cu profesori care vin și pleacă, trebuie să fac teme, să accesez Zoom, Google Meets și o mulțime de alte platforme, multe destul de simpatic. De asemenea,

am descoperit că deși pot să folosesc telefonul, a trebuit să caut și să învăț o mulțime de aplicații noi.

Cea mai mare bucurie a mea este că acum pot să învăț cât de mult doresc despre istorie și geografie și despre programul UNESCO care mi-a stârnit interesul pentru aceste subiecte. Există un univers întreg de aplicații, de muzee virtuale, sunt încântat! Desigur, aceasta este numai o etapă, intenționez să revin cât de repede la școală, îmi lipsesc prietenii, parcurile, școala”.

Elev Laurențiu Ionuț Radu

„Larisa Maria Sabrina Cazacu mă numesc! Pot să spun că virusul Corona mi-a dat viața peste cap, ca adolescentă și elevă! De obicei sunt foarte activă, sunt reprezentanta elevilor și suntem cam 1500 de elevi în școala noastră. Eram foarte implicată, aveam o mulțime de activități de voluntariat și făceam multe lucruri împreună cu ceilalți elevi din liceu. Dar 15 martie ne-a trimis pe toți acasă.

Acum ziua mea se împarte între treburile din casă, gătesc împreună cu mama, mă gândesc mereu la tatăl meu care lucrează ca șofer și circulă în toată Europa, de asemenea mă ocup de activitatea școlară care este acum online. Cred că acum facem mai multe activități practice decât atunci când mergeam la școală. Putem vedea experimente pe Youtube și apoi profesorii ne explică toate elementele care au fost utilizate.

Sper să ne întoarcem repede la școală, îmi lipsește totul, colegii, profesorii, prietenii pe care nu i-am văzut de o lună întreagă!”

Elev Larisa Maria Sabrina Cazacu

„În aceste zile în care timpul pare să se fi oprit, când a fi departe de tot ceea ce este familiar și drag devine dureros cu fiecare zi care trece, suntem «norocoși» să avem internetul care ne ține în legătură cu prieteni vechi și noi.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate aventurile noastre și așteptăm cu nerăbdare următoarele, împreună, pentru că numai împreună vom câștiga!”

Prof. Silvia Gunia

„Sunt profesor de limba și literatura română și în aceste momente dificile am norocul de a fi alături de familia mea. Mi-e dor de colegii mei, să beau cafeaua cu ei dimineața. Cel mai mult îmi este dor de elevi, care mă fac să zâmbesc și mă fac să mă simt valoros.

Am învățat multe de la ei în cei 15 ani de predare la catedră, iar acum când educația se face online sunt

constant uimit de abilitățile lor digitale. Totul va fi bine și ne vom întâlni sănătoși și asta îmi dă putere”.

Prof. Marian Dragomir

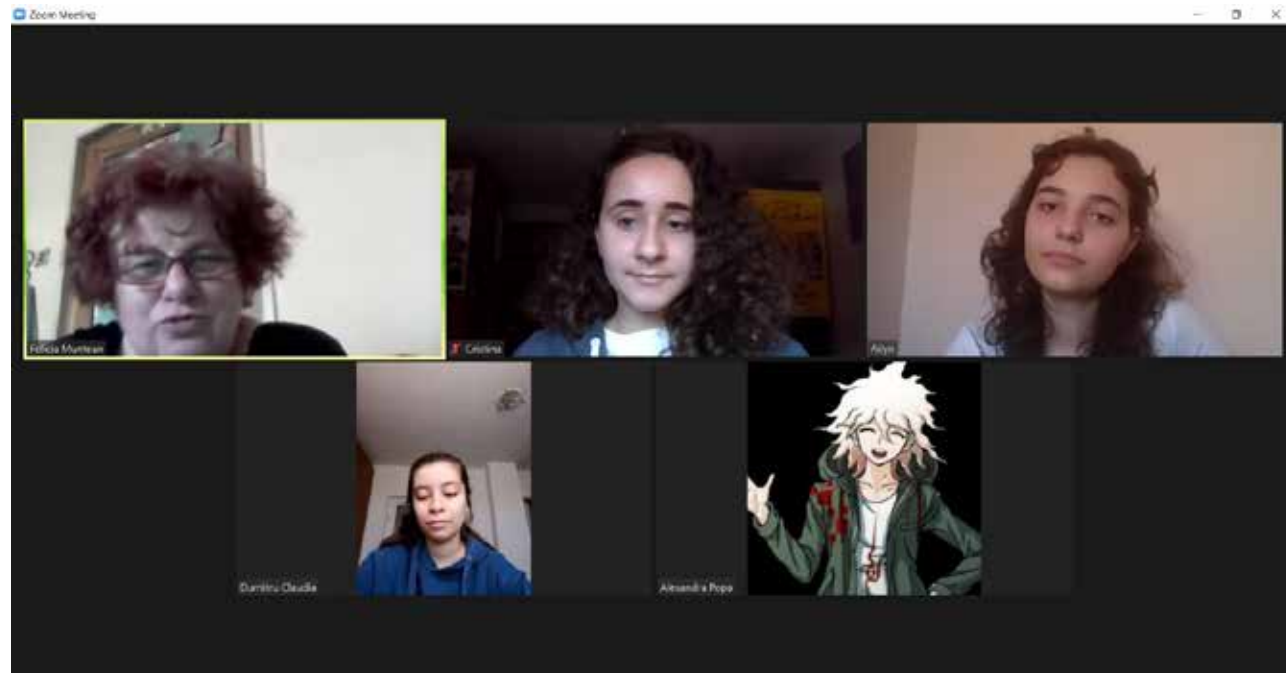
„Niciunul dintre noi nu bănuia acum câteva luni că viața noastră se va schimba atât de mult. Acum avem timp. Acum cuvintele sunt mai prețioase pentru că exprimă sentimente și înlocuiesc gesturi. Dar... Nu ne îndoim de pandemie sau distanțare. Suntem buni prieteni în aceste vremuri grele. Și vom rămâne acasă. Vă mulțumim că ați fost parte din viața noastră și vă rog, insistent, să fiți sănătoși, astfel încât să ne putem revedea cu ochii plini de emoția reîntâlnirii. Multă sănătate tuturor!,,

Prof. Rodica Avramescu

Colegiul Național Bilingv „George Coșbuc” din București

„La Colegiul Național „George Coșbuc” din București, funcționează din semestrul al II-lea al anului școlar 2019-2020 un club de lectură, numit „La oglindă”. Dar ce facem în pandemie? Renunțăm la club și la activitățile interesante? Nu, continuăm pe Zoom...

Înainte de pandemie, ca o stranie coincidență, în cadrul clubului a fost dezbătut intens, dramatic și

profund Orwell, „1984”. Apoi, în timpul izolării, fiecare a ținut un jurnal de lectură. Întâlnirile s-au mutat pe Zoom, ședințele uzuale au fost ținute, iar prezentările au fost însoțite de muzică. Am avut mai mult timp pentru citit, iar existența clubului stimulează nevoia de a căuta a elevilor, care au propus spre dezbateră cărți foarte bune. Avem și un grup de pitici, cei de clasa a 5-a, care sunt coordonați de cei mari, iar ca sprijin avem o bibliotecă a noastră, formată din cărți donate de părinți și elevi.

A sprijini dragostea pentru lectură în această perioadă grea este foarte important, iar „La oglindă” este pentru mine și elevi o agora, un spațiu al bucuriei și nevoii noastre de lectură, cunoaștere și dia-

log, apelând și la generoasele instrumente auditive și vizuale de pe net. Vrem să construim o tradiție în colegiul nostru a curajului de a aborda, de a discuta și promova cartea, ideile, frumusețea, solidaritatea și deschiderea față de creatorii de pretutindeni”.

Prof. Felicia Muntean

„Clubul «La oglindă» este un spațiu în care noi, cei pasionați de lectură, putem găsi un refugiu în care să ne exprimăm liber. Faptul că am reușit să ținem legătura și în mediul online mă bucură foarte tare. Deoarece clubul e un loc unde ne simțim confortabil

și plăcut, cred că o bună parte din grijile din perioada aceasta au trecut”.

Elev Cristina Mantu

„Mi-a plăcut întotdeauna ziua de vineri, pentru că vinerea avem clubul de lectură. Este o adevărată plăcere ca împreună cu colegii să stăm la taclale, la «oglină», față în față, dezbătând subiecte variate și interesante, să descopăr autori noi, cărți fascinante. Am întâlnit persoane entuziaste, bucuroase, care consideră lectura unei cărți bune ca fiind o mare plăcere. Mă bucur că am putut continua și online”.

Elev Aylin Chirculescu

„Așadar și în perioade grele lectura aduce un strop de bucurie în viața noastră și, mai ales, a elevilor. Viața trebuie să continue în mod frumos, indiferent de situație. Vă dorim lecturi cât mai plăcute și, dacă aveți nevoie de o recomandare, clubul nostru din Coșbuc vă așteaptă!”

Prof. Carmen Dumitrescu

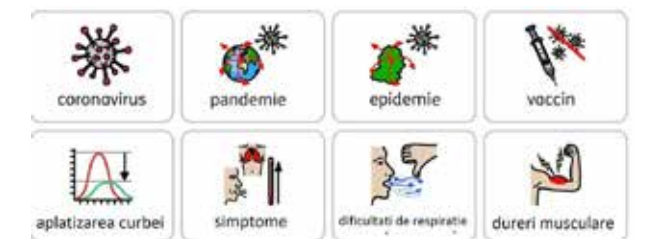
Școala Gimnazială Specială „Sf. Nicolae” din București

„Cu toții știm că procesul de învățare se produce în momentul în care elevii experimentează sau interacționează în medii multisenzoriale. Obiectivul profesorilor, dar și al

părinților, trebuie să fie acela de a crea pentru copii activități pline de înțeles din care ei să învețe.

Negreșit ne vom pune întrebarea cum se poate realiza acest lucru în contextul actual pe care-l traversăm. Cu voia dumneavoastră, dorim să împărtășim din experiența noastră în ceea ce

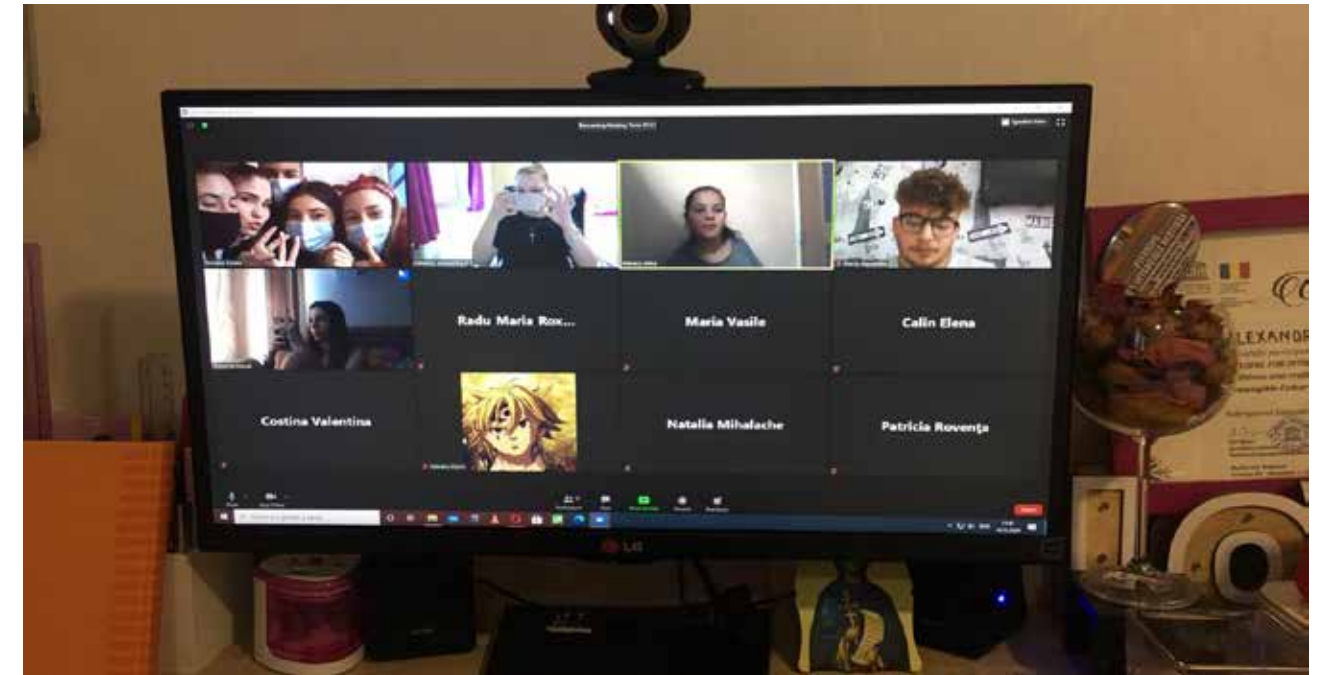
privește învățământul online.

Accentul cade pe învățarea prin joacă, la calculator, dar am continuat să folosim și fișele de lucru pentru ca elevii să nu se dezobisnuiască cu șederea la masa de lucru sau să uite cum sunt utilizate instrumentele tradiționale de învățare: creionul, culorile, cartea de comunicare. Cu toate acestea, a fost nevoie să adaptăm materialul didactic, să simplificăm sarcinile din cadrul fișelor de lucru în așa fel încât elevii să poată realiza exercițiile de acasă. Pentru elevii cu deficiențe severe accentul a căzut pe comunicarea augmentativă și alternativă. În cazul elevilor cu deficiențe ușoare și moderate, profesorul de psihopedagogie specială a realizat în colaborare cu profesorul-educator de la clasă fișe de lucru interdisciplinare.

Deși folosirea mijloacelor TIC sprijină dezvoltarea gândirii critice, a creativității și în același timp dezvoltă o atitudine critică și reflexivă față de informația disponibilă, copiii spun că preferă comunicarea directă. În clasă, elevii comunică nonverbal între ei și prind curaj să întrebe dacă nu au înțeles, dar online un elev crede că numai el nu a înțeles și ezită să întrebe. Întotdeauna există și elevi timizi, iar lipsa socializării din clasa tradițională este un mare dezavantaj pentru aceștia.

În această perioadă de învățământ online, care se derulează în continuare chiar în acest moment, elevii și profesorii au avut oportunitatea de a învăța lucruri noi, de a descoperi aplicații noi, iar cei care până în acest moment nu au lucrat pe internet sau la calculator au avut ocazia să se familiarizeze cu mijloacele moderne de predare-învățare”.

Prof. Ioana Raluca Vlad

Colegiul Național „Octav Onicescu” din București

„A fost foarte greu pentru noi să ne adaptăm unei perioade așa dificile, atât psihic cât și fizic, să ne deconectăm de la tot ceea ce înseamnă socializare, lucru în echipă și să ne petrecem zilele non-stop în fața calculatorului. Cine știa că putea să vină în viața noastră un așa moment dificil? Dar, cu bune și cu rele, încet, încet ne-am adaptat, am învățat să ne protejăm cât de mult putem și să avem grijă nu doar de noi dar și de cei din jur. Totuși, după ce s-au liniștit apele am

revenit la învățământul obișnuit cu prezența la liceu, din păcate alternând o săptămâna la liceu și apoi o săptămâna acasă, online, și tot așa repetându-se... Chiar dacă am revenit în liceu, parcă nu mai este deloc la fel: predarea diferită, fețe triste de copii care așteaptă să iasă în curtea liceului să mai socializeze, dar cu reguli stricte, așteptând cu sufletul la gură și cu teamă dacă se va anunța sau nu închiderea. Nu putem spune că am reușit să depășim această perioadă și mă tem că nu o să mai revenim la ceea ce a fost înainte de pandemie. Tot ce putem face este să perseverăm și să fim puternici!”

Elevii Rebeca Mina și Alexandra Zahariuc

„Predarea la distanță a fost principala cale de a păstra legătura cu elevii noștri în perioada carantinei naționale. Școala a generat clase online pe diferite instrumente de internet. Acest lucru a mobilizat toate cadrele didactice, părinții și bineînțeles elevii noștri.

Din păcate, mulți factori au jucat un rol în succesul inegal al elevilor: circumstanțe economice, sociale, culturale. Deși s-ar părea că trăim într-o lume digitalizată, puterea de a continua

educația acasă în condiții precum cele provocate de pandemia COVID-19 implică un efort mai mare decât ne-am așteptat. Pentru mine a fost greu nu să predau o limbă străină, cum ar fi franceza, pentru că este o limbă bine documentată și plină de resurse pe internet, dar cel mai greu a fost să predau online la diferite niveluri de elevi care nu au aceleași cunoștințe despre franceză. A trebuit să concep diferite niveluri de lecții, mai multe decât în cazul învățării clasice, cu sarcini mai diferențiate și să dedic mai mult timp pentru a fi sigură de eficiența dialogului cu elevii mei. În final, cred că pentru mine a fost o perioadă dificilă, provocatoare, dar interesantă, însă mă tem că nu toți elevii mei au perceput-o la fel și, mai ales, mă tem că nu toți au avut condiții egale de studiu”.

Prof. dr. Roxana Zanea

▶ Școala Gimnazială „C. D. Aricescu” din Câmpulung, Argeș

„În aceste luni de izolare profesorii au fost nevoiți să se adapteze la predarea online pentru a continua educația școlară. A trebuit să facem față unei situații necunoscute, în care nu ne-am mai aflat până acum. Nu numai profesorii au fost puși în situația de a se adapta. Și elevii au exersat cum să învețe online.

Folosirea unei platforme de învățare a fost o provocare pentru noi și le-a permis elevilor să studieze într-o clasă virtuală. Dar cea mai mare problemă a fost faptul că mulți elevi și chiar o parte dintre profesori nu aveau tehnologia și dispozitivele necesare pentru a participa la lecțiile online. Și, chiar dacă dispuneau de ele, au avut nevoie de îndrumare pentru a ști să utilizeze tehnologia digitală.

Nu eram pregătiți pentru o astfel de situație și am compensat participând la cursuri de instruire online pentru a ne însuși metodele de lucru cât mai rapid. După părerea noastră, predarea online este folositoare, dar predarea față în față este cea mai eficientă”.

Prof. Mihaela Cristina Nicolăescu
Prof. Ionica-Ramona Neacșu

▶ Școala Gimnazială nr. 3 din Voluntari

„Martie 2020 a dat startul predării on-line în România. Din păcate ne-a găsit în mare parte nepregătiți, cel puțin pe unii dintre noi, și când zic acest lucru mă refer nu doar la profesorii din România, mă refer și la elevii din România.

Diferența dintre elevi și profesori este aceea că elevii s-au adaptat ușor, sunt nativi digitali, sunt noul val de oameni născuți în tehnologia înfloritoare, în timp ce profesorii sunt imigranții digitali și reprezintă generația de tranziție, care cunoaște și folosește noile tehnologii, dar își poate aminti o vreme în care virtualul nu exista decât în subsolurile întunecate numite Internet Cafe-uri.

Pandemia aceasta a forțat profesorii să devină la rândul lor «nativi» digitali, să se adapteze, să descopere și să folosească tehnologii și platforme noi, să colaboreze cu elevii lor, să caute cele mai bune soluții pentru ca actul didactic să se finalizeze cu atingerea

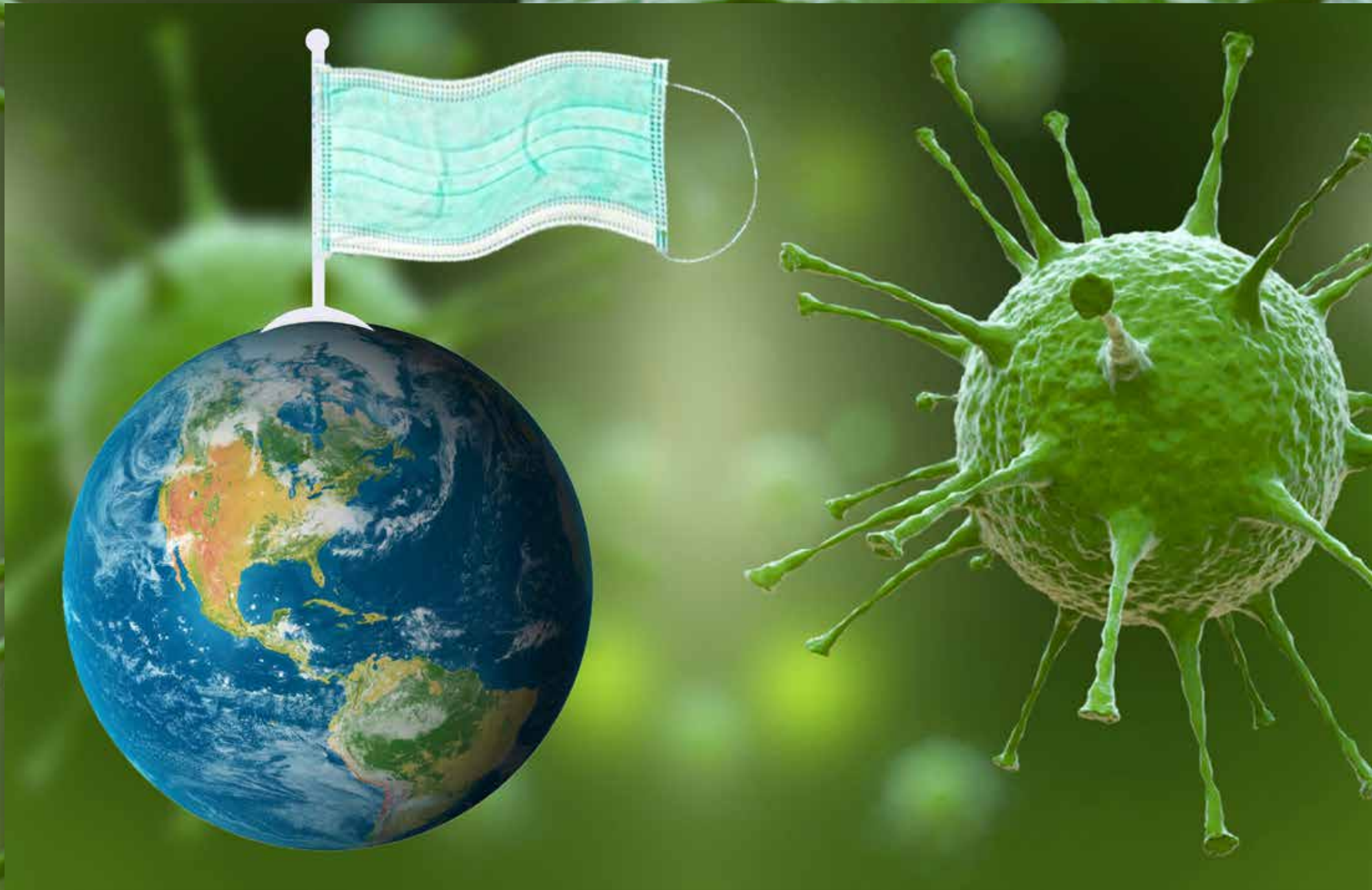
obiectivelor propuse. Pandemia ne-a obligat să ne schimbăm nu numai stilul de predare, ci și pe cel de evaluare. Am testat atâtea aplicații și platforme încât la un moment dat a trebuit să mă opresc și să caut «ACEA» platformă care se potrivește elevilor mei, și dacă la început am crezut că ZOOM este cea mai bună aplicație pentru videoconferințe, am aflat că putem folosi cu succes și Microsoft Teams.

Printre aplicațiile pe care le folosesc se numără: Mentimeter, Wordwall, Padlet, Livresq, Jamboard, Openboard, Google Forms, Liveworksheets. În timpul unei lecții nu folosesc totuși mai mult de 2 sau 3 aplicații, încerc să nu-i obosesc pe elevi cu prea multe informații referitoare la modul de conectare sau de folosire al acestora.

Howard Gardner a teoretizat existența a opt inteligențe distincte, sugerând chiar prezența celei de-a noua, așa-zisa inteligență existențială. Eu cred că din martie 2020 a mai apărut una, și anume inteligența digitală”.

Prof. învățător Simona Popescu

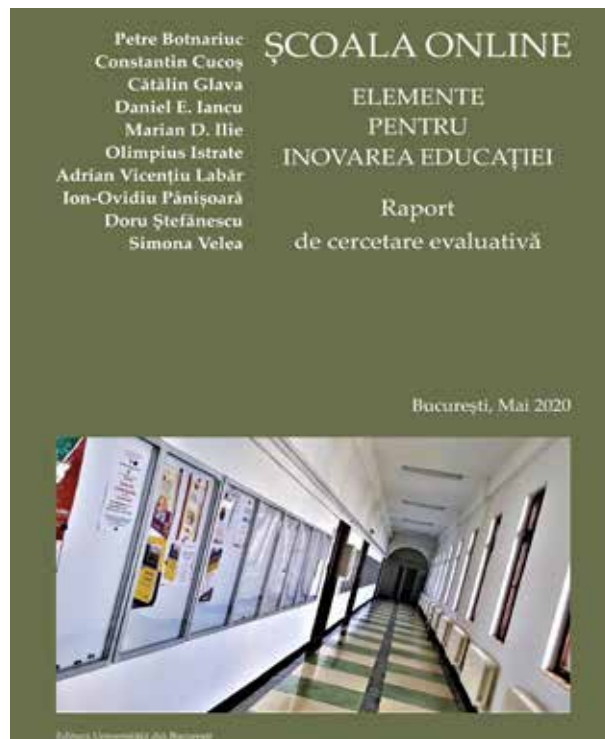

Analiza reacției sistemului de învățământ la trecerea integrală online.

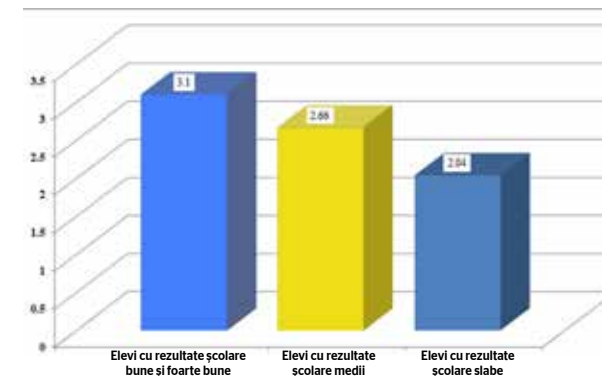
Martie - Aprilie 2020.

O analiză a specialiștilor în științele educației de la Universitatea din București, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Universitatea de Vest din Timișoara și Institutul pentru Științele Educației al Ministerului Educației și Cercetării.

Extras din „Școala Online. Elemente pentru Inovarea Educației.” Raport de cercetare evaluativă, București, mai 2020, Editura Universității din București:
https://unibuc.ro/wp-content/uploads/2020/05/Scoala_Online_Raport_aprilie_2020.pdf

Măsura în care anumite activități didactice necesare au fost limitate (N = 6436)		
	Frecvențe	Procente
Srijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare	4104	63.8 %
Comunicare autentică (relaționare umană)	4202	65.3 %
Monitorizarea ritmului învățării	3325	51.7 %
Feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achizițiilor	2914	45.3 %
Explicații pentru înțelegerea conceptelor, relațiilor, fenomenelor	2905	45.1 %
Consiliere individuală	2338	36.3 %
Altele...	208	3.2 %

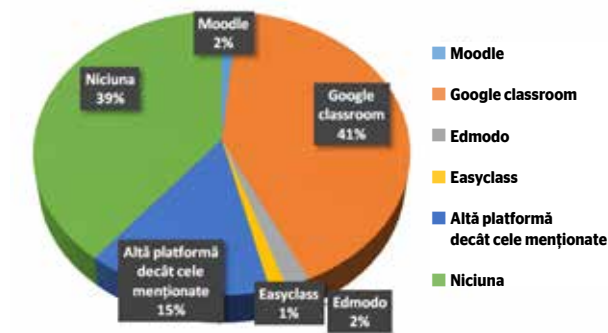

Progresul elevilor, pe grupuri de nivel (Medii pe scala 1-4. N = 6436)

Principala cercetare realizată asupra efectelor pe care tranziția online le-a avut în prima perioadă a restricțiilor cauzate de pandemia COVID-19 a fost publicată în luna mai 2020. La studiul realizat de către cei zece membri ai echipei au participat 6.436 de profesori din învățământul preuniversitar (din numărul total de 208.263 de cadre didactice înregistrate la începutul anului școlar 2019-2020),

Dificultăți în realizarea activităților la distanță - diferențiere pe mediu de rezidență (Medii pe scala 1-4. N = 6436)					
	Rural (N = 2001)	Urban mic (N = 1775)	Urban mare (N = 2660)	F	Comparații semnificative*
Dificultăți tehnice (ex. platforme care trebuie instalate, care nu funcționează)	2.56	2.45	2.39	15,845**	R > Um R > UM
Acces limitat la Internet	2.14	1.88	1.75	83,879**	R > Um > UM
Lipsa unui computer suficient de performant	2.38	2.21	2.11	30,879**	R > Um > UM

* Rezultate obținute în urma aplicării testului t Bonferroni
 ** p < .01

Platforme utilizate pentru managementul clasei (N=6436)

selecțai aleatoriu din toate nivelele de studiu și din trei medii diferite, reprezentative pentru România: mediul rural, orașele mici și orașele mari. Analiza rezultatelor a pus în evidență câteva concluzii relevante privind capacitatea sistemului de adaptare la învățământul online, eficiența principalelor resurse utilizate și efectul pe care perioada de învățământ la distanță l-a avut asupra elevilor.

Principalele concluzii:

- Succesul transferului online a depins de o varietate de factori, între care prioritari au fost: pregătirea prealabilă a profesorilor pentru utilizarea e-tehnologiilor, capacitatea școlilor de a oferi asistență tehnică și didactică profesorilor și elevilor și capacitatea profesorilor de a prelua sarcini de consiliere în învățare, pe lângă rolul didactic obișnuit.
- Învățarea online a afectat o serie de aspecte importante: calitatea relației de învățare, dimensiunea cooperativă, monitorizarea și evaluarea obiectivă a progreselor elevilor.
- Sistemul online a provocat în primele luni ale pandemiei o serie de inegalități și disparități între elevi: creșterea costurilor educației

în termenii dotărilor tehnice personale a defavorizat copiii din medii cu dificultăți economice; elevii cu dificultăți de învățare au progresat mai greu decât cei cu rezultate bune în sistemul clasic; unele discipline, cu deosebire cele vocaționale, au fost defavorizate în sistemul online.

- Studiile online au permis concentrarea asupra aspectelor esențiale ale învățării, dar au avut o contribuție mai mică în formarea personalității, a comportamentelor și valorilor sociale.

Autorii studiului: Petre Botnariuc, Constantin Cuceș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpiu Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea

Prof. univ. dr. Carol Căpiță
Universitatea din București

Schimbările aduse de pandemia de COVID-19 în educație

Actuala criză globală declanșată de pandemia COVID-19 a afectat toate domeniile de activitate. De la felul în care sunt produse mărfurile la felul în care ne petrecem timpul liber și de la felul de a ne implica în viața cetății la modul în care ne construim planurile de viitor, toate aspectele vieții de zi cu zi au fost modificate semnificativ. Sistemul de educație nu putea scăpa neatins de evoluțiile din acest an, iar urmările pot fi, pe termen mediu și lung, semnificative.

Adevărat, de-a lungul timpului, schimbările din educație au fost de cele mai multe ori însoțite de dezbateri intense. Atunci când a apărut penița, adepții tăbliței de ardezie și a creionului cu vârf din plumb (plaivazul lui Caragiale) au susținut că școlarii nu vor mai ști cum să scrie și că, oricum, este o cheltuială inutilă. Argumentul a fost în bună măsură același și în cazul stiloului, al pixului și, mai recent, al computerului și telefonului inteligent. Iar lumea a mers mai departe. Desigur, discuția actuală despre sistemele de educație și răspunsul educațional în contextul pandemiei este mult mai serioasă decât cea legată de un instrument de lucru, oricât de semnificativ sau important ar fi acesta. Până la urmă, ceea ce este pus sub semnul întrebării este felul în care poate funcționa cel mai mare subsistem social – în majoritatea țărilor democratice numărul celor angajați în sfera educației este mai mare decât cel al forțelor armate. Mai mult, impactul pandemiei asupra sistemului educațional trebuie citit și într-o dublă cheie: a preocupării pentru solidaritatea internă și soliditatea internațională a unei țări, respectiv a îngrijorării față de felul în care generațiile de elevi afectate de criza sanitară vor putea să se integreze cu folos social și personal într-o viitoare piață a muncii despre care, dincolo de competitivitate, nu putem spune astăzi prea multe. O serie de organizații internaționale au făcut deja afirmația că o bună parte a câștigurilor educaționale din ultimul deceniu sunt pierdute datorită întreruperii activității școlilor din întreaga lume.

Preocuparea este legitimă și urgentă, căci dincolo de elementele legate de pregătirea pentru viața profesională, școala transmite competențe sociale care sunt la fel de importante, dacă nu chiar mai mult, ca deprinderile profesionale. Chiar și o pri-

vire cursorie asupra felului în care este construit indicele de dezvoltare umană (HDI) al ONU pare să confirme această aserțiune. În construcția acestui indice sunt incluși peste 200 de indicatori organizați pe trei dimensiuni: o viață lungă și sănătoasă, cunoașterea și un standard decent de viață. Școala, alături de condițiile de trai și speranța de viață, este un element care pare să dea definiție și contur condiției umane actuale.

CE S-A PIERDUT

În primul rând, relația directă dintre elevi și cadrele didactice. Așa-numita „activitate la clasă” reprezintă un complex articulat de activități care au ca scop transferul de cunoașteri multiple (faptice și procedurale) de la profesor către elevi. Această relație fundamentală era deja supusă unor schimbări semnificative, legate nu numai de modificarea instrumentelor aflate la dispoziția profesorului, ci și de viziunea de ansamblu, filosofia dacă vreți, asupra formării tinerelor generații. De la figura de autoritate (dată de vârstă și de monopolul asupra cunoașterii) la figura partenerului în descoperirea lucrurilor ce merită a fi descoperite și folosite, rolul profesorului era deja într-un proces de modificare. Relația mediată de universul digital nu este neapărat echivalentă cu relația din spațiul clasei. Această schimbare de paradigmă educațională este, pe termen lung, mai importantă decât schimbările în tehnologia din clasă, căci noile roluri ale profesorului sunt cele care constituie cadrul de utilizare a tehnologiei. Mai ales pentru elevii de vârstă mică, proximitatea cadrului didactic (și felul în care acesta își înțelege și asumă rolurile din clasă) este fundamentală. Dincolo de familiaritatea relației (la urma urmelor, majoritatea elevilor se află într-o lume a adulților preocupați de

dezvoltarea lor), profesorul comunică cu elevii săi și non-verbal: poziționarea sa în clasă, felul în care se deplasează, gestică și mimica contribuie la transmiterea informației. Elevii, aflați în plin proces de socializare și de dobândire a competențelor de comunicare socială, au numai de câștigat din expunerea lor la acest tip de comunicare, iar absența acestui stimul, alături de câștigul cognitiv și emoțional derivat din socializarea alături de colegii de clasă și

de școală, poate avea urmări semnificative la maturitate. De altfel, această absență a socializării în cadrul coortei de vârstă este elementul care - cel puțin pentru organizațiile preocupate de dezvoltarea copiilor - ridică cele mai stringente semne de întrebare. Spre deosebire de conținuturile învățării, cunoașterile sociale nu pot fi comprimate sau înlocuite, nu pot fi abordate selectiv. Aici se află de fapt problema, căci în cadrul socializării între colegii

de aceeași vârstă, elevii exersează comportamente, deprinderi și cunoașteri care le pot asigura o bună inserție în lumea adulților.

În plus, dimensiunea emoțională a învățării este diminuată corespunzător. Emoția este un element important în educație, căci contribuie la mobilizarea resurselor cognitive ale elevilor și le permite să facă față unui stres special, cel al învățării.

În al doilea rând, posibilitățile de feed-back sunt drastic limitate. Aici este cazul să introducem o serie de lămuriri terminologice. În limba engleză, termenii de assessment și evaluation traduc elemente care sunt foarte diferite, anume cele care măsoară progresul, respectiv atingerea unui standard de performanță. Sistemul românesc de educație este foarte dependent de notarea la nivel național, deci de măsurarea în raport cu un standard de performanță aprioric; măsurarea progresului, în schimb, este neglijată (chiar dacă a fost introdusă testarea inițială). Activitatea la clasă permite recuperarea acestei dimensiuni. În condițiile predării în sistem online, feedback-ul pe care îl poate oferi profesorul și care poate orienta elevul în măsurarea propriului progres în învățare pierde două calități fundamentale: proximitatea în timp față de sarcina de lucru care mediază informația despre învățare și dimensiunea comparativă (performanța unui elev raportată la performanța elevilor din aceeași clasă).

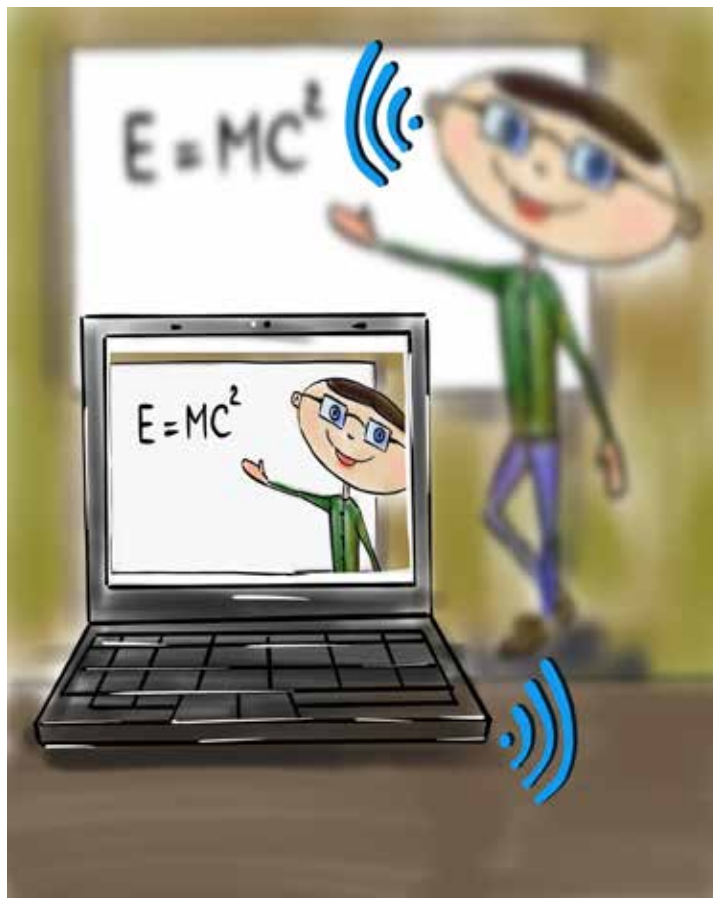
În al treilea rând, creșterea gradului de nesiguranță al profesorilor, mai ales în situațiile în care aceștia preiau clase cu care nu au mai lucrat. O bună parte a eficienței predării și învățării este dependentă de familiaritatea celor doi parteneri implicați în procesul de formare (profesorul și elevii) cu așteptările reciproce. Mediul digital, fundamental egalizator, ridică probleme atunci când comuni-

care este ierarhică - până la urmă, relația rămâne una inegală, chiar și numai datorită faptului că unul din cei doi poli are mai multe responsabilități decât celălalt. Profesorii au la dispoziție mai puține instrumente de identificare a nevoilor de formare (în termeni cognitivi, instrumentali și emoționali), ceea ce se poate traduce și în creșterea gradului de conservatorism la nivelul reflecției pedagogice (care este doar parțial dependentă de modernitatea mediului de comunicare). Altfel spus, profesorul se vede confruntat cu pierderea mecanismelor comportamentale obișnuite, ceea ce nu face decât să sporească gradul de nesiguranță și limitează posibilitățile de comunicare (riscul este ca profesorul să se concentreze prea mult pe ceea ce are el de făcut și pentru care nu are încă rutinele construite și mai puțin pe reacțiile elevilor).

CE S-A CĂȘTIGAT

Desigur, predarea online nu are numai aspecte negative. Există o serie de câștiguri, unele mai evidente decât altele.

În primul rând, o creștere a capacității de proiectare. Mediul de predare digital implică o proiectare mai amănunțită a activităților de predare-învățare-evaluare. Aceasta presupune o lectură mult mai aprofundată a programelor și asumarea unei lecturi centrate pe dezvoltarea pe termen mediu a competențelor (ceea ce programele noi de gimnaziu și propun). Proiectarea trebuie să țină cont într-o proporție mai mare de autonomia elevilor în învățare și de diversitatea de surse de informare. Pe cale de consecință, transformarea profesorului într-un mediator și abandonarea rolului de deținător al informației se accelerează. În condițiile în care elevii trebuie în bună măsură să lucreze autonom și

în afara clasei, profesorul este obligat să accentueze laturile procedurale ale predării, deci să pună în evidență modalitățile de formulare a întrebărilor, de căutare a informațiilor, de verificare a veridicității și relevanței acestora, de formulare de opinii bazate pe utilizarea acestora. Altfel spus, actuala criză nu face decât să sublinieze nevoia reorientării predării

și învățării de la informații la capacitatea de a face ceva relevant cu informația - este un alt fel de a spune că accentul cade pe competențe.

În al doilea rând, gradul de participare al elevilor s-a modificat. Discuția recurentă cu privire la vizibilitatea (ad litteram) elevilor în clasa virtuală indică faptul că dinamica internă a grupului de elevi se modifică. O serie de profesori au indicat faptul că elevii mai puțin implicați în activitățile de la clasă au devenit mult mai activi în mediul virtual. Este de discutat dacă această situație este rezultatul influenței mediului, sau este rezultatul unor procese mai profunde de negociere a rolurilor în interiorul grupului de elevi. În orice caz, majoritatea platformelor digitale oferă posibilitatea de lucru pe grupe, de activități autonome (tot în grupe definite de către profesor) și de comunicare în timp real. Capacitatea de adaptare la acest nou mediu de comunicare tinde să devină un criteriu de agregare în interiorul grupelor de elevi care, deși prezent de ceva vreme, era oarecum estompat de alte elemente (de la vestimentație la posesia celui mai nou model de telefon sau la performanța sportivă).

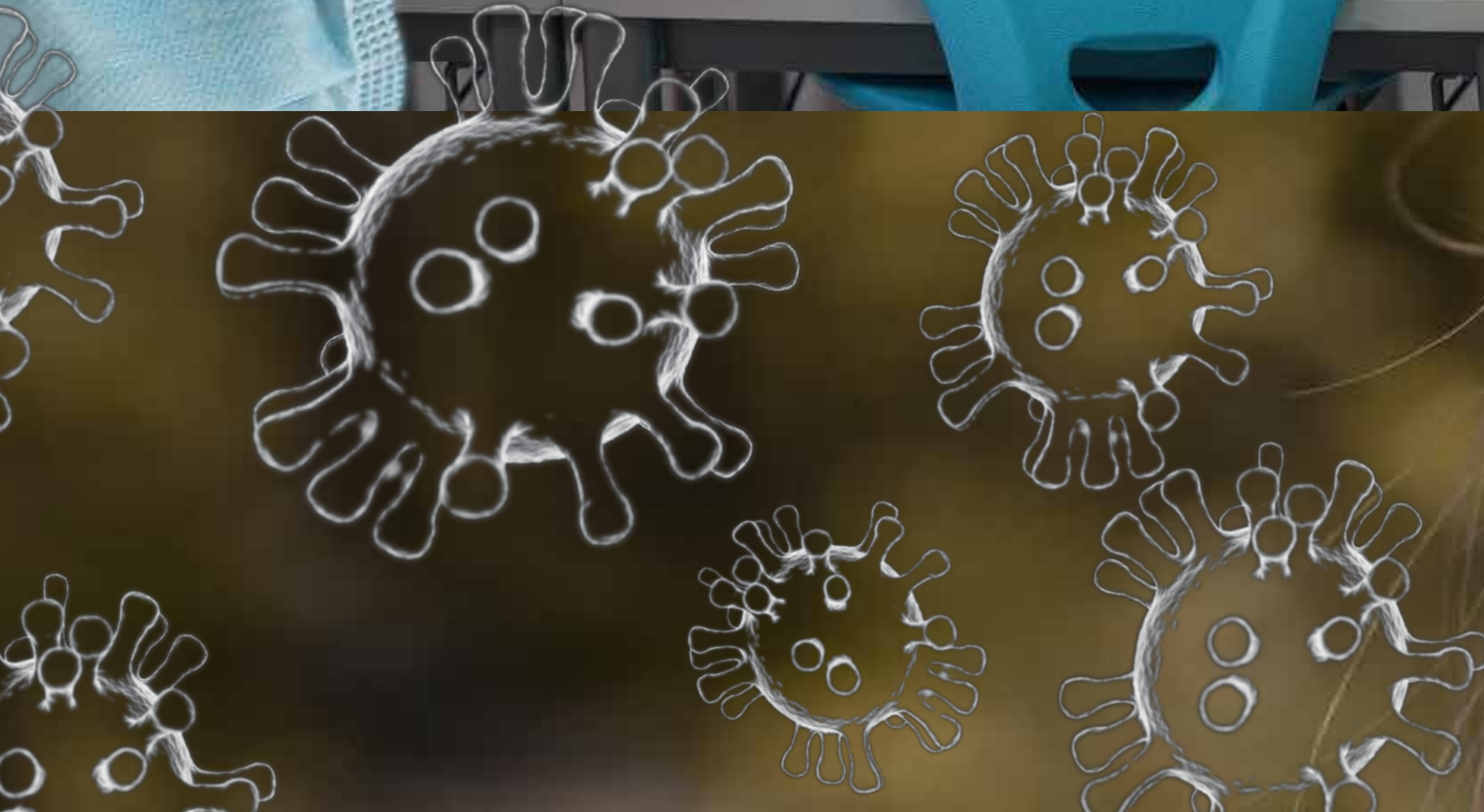
În al treilea rând, creșterea numărului de surse disponibile elevilor atunci când învață (în timpul activităților online sau atunci când pregătesc temele). Chiar dacă acestea erau disponibile și înainte de criza sanitară, acum ele au devenit instrumentele de uz cotidian. De aici și riscuri inerente legate de calitatea surselor, de relevanța lor pentru predare-învățare, de schimbarea de accent la nivelul predării de la utilizarea surselor la gestionarea acestora și a proceselor de informare. Conceptul de ecologie a informației devine un element tot mai important. Problema tot mai acută nu este ce informații să fie utilizate în predare, ci care sunt instrumentele care

să-i ajute pe elevi să selecteze și să prelucreze o cantitate tot mai mare de date.

În al patrulea rând, repunerea în discuție a relației cadrelor didactice cu celelalte grupe cu interese investite (stakeholders). Deși participarea acestora este statuată de multă vreme, doar actuala criză a scos în evidență faptul că relația dintre școală și aceste grupe (mai ales părinții) este una tensionată. Urmează să fie cercetată această relație, dar - cel puțin pe termen mediu și lung - această relație va trebui să fie repusă pe noi fundamente. În orice caz, gradul de implicare a părinților în viața școlii a devenit mult mai semnificativ, iar acesta este, cu toate problemele de comunicare, un câștig foarte important. Până la urmă, evoluția tinerei generații este o responsabilitate împărtășită de toți adulții, iar absența discuțiilor constructive nu ajută deloc.

ÎN LOC DE CONCLUZII

Ca în multe alte situații, situația nu este doar bună sau doar rea. Mai degrabă avem de-a face cu un mozaic în care elementele negative sunt dublate de cele pozitive. Pierderile sunt echilibrate de câștiguri care, în măsura în care vom avea înțelepciune, vor fi predominante pe termen lung. Evident, la nivelul cunoașterii și la nivelul socializării sunt pierderi. În egală măsură acestea sunt estompate de digitalizarea rapidă și de creșterea maturizării emoționale a elevilor, confrunțați cu asumarea unor roluri pe care, acum un an, nu le-am fi luat în considerare. La fel, situația în care s-au găsit mulți părinți, anume de a participa la formarea copiilor lor, i-a pus să privească activitatea din școală într-o nouă lumină. Este de văzut în ce măsură și cum va fi folosită experiența anului 2020 în reformularea politicilor și practicilor educaționale.

ASPnet în anul pandemiei COVID-19

România a devenit parte a acestei mari rețele a școlilor asociate cu UNESCO în urmă cu 50 de ani. Cele 70 de instituții care constituie astăzi ASPnet în România ar fi meritat un an în care să se reunească, să aniverseze împreună apartenența la marea familie a școlilor care promovează valorile UNESCO în lume, să își încurajeze elevii să se cunoască între ei, în jurul preocupărilor pe care le au în comun. Carantina a modificat aceste planuri și a impus alte forme de celebrare a proiectelor UNESCO.

CUNOAȘTEREA PATRIMONIULUI CULTURAL ROMÂNESC

Singura activitate care a adus laolaltă elevi și profesori din școlile ASPnet a avut loc la începutul lunii martie, cu numai două săptămâni înainte de declararea pandemiei, și a fost dedicată cunoașterii uneia dintre cele mai populare tradiții regionale înscrise în Lista Patrimoniului Intangibil: obiceiurile legate de începutul primăverii. Prezentările susținute de etnologii Ioana Ruxandra Frunteală (Universitatea din București) și Ciprian Voicilă (Muzeul Țăranului Român), expoziția „Tradiția mărtișorului în Maramureș” a artistului fotograf Ilie Tudorel și atelierul de creație a mărtișoarelor conform tradiției maramureșene, susținut de doamna Maria Marinca, au adus bucurie pe chipurile copiilor cu vârste cuprinse între 12 și 17 ani și în sediul Comisiei Naționale.

AMIRA LIVIA SAUCIUC ANDREI MIRCEA LUPULEASA

RADU LUCIAN FARCAȘ IUSTIN GHEORGHITĂ

CU PRIVIREA SPRE STELE, LA COLEGIUL NAȚIONAL DIN IAȘI

În primăvara anului 2020, în anul în care liceul lor împlinește 192 de ani de existență, patru elevi din ultimul an de studii de la Colegiul Național din Iași au devenit câștigătorii naționali ai concursului NASA – Scientist for a Day. Eseul lor, dedicat celei mai mari luni a lui Pluto, Charon, a pledat pentru transformarea acestui misterios astru al sistemului nostru solar într-o prioritate a cercetărilor spațiale: „Charon, cu poziția sa în univers, precum și cu aceste caracteristici, poate ascunde unele dintre cele mai profunde secrete ale universului. Așa cum am menționat anterior, există indicii că această lună ar putea avea un ocean interior alcătuit din apă înghețată. Mai mult decât atât, o rată de evacuare atmosferică mai redusă decât cea anticipată i-a determinat pe savanți să reconsidere modelele anterioare privitoare la Pluto și sateliții săi. Prin urmare, există o minimă probabilitate ca forme de viață să fie descoperite acolo, dar chiar dacă nu este cazul, colectarea datelor va oferi informații privitoare la materii chimice necunoscute sau la organisme dispărute”.

Charon

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A APEI ONLINE

Cu ocazia Zilei Internaționale a Apei 2020, pe data de 22 martie, elevii Liceului Tehnologic “Toma Socolescu” din Ploiești au dorit să prezinte vizual ce înseamnă această bogăție pentru ei. Din păcate, spre deosebire de alți ani, fiecare elev a lucrat independent, izolat fizic din cauza virusului COVID-19. O experiență unică în vremuri unice, dar tinerii au fost uniți de tehnologia ce a permis comunicarea video,

prin care s-a putut da voce gândurilor și sentimentelor legate de această zi.

Activitatea a fost derulată în parteneriat cu Asociația MasterPeace Ro și a fost prezentată pe site-ul WORLD WATER DAY 2020. A fost o adevărată sărbătoare online a pământului, în care vocile tinerilor de pe platformele digitale au fost acompaniate de imagini ale unui pământ care luptă pentru un viitor mai bun, un viitor în care oamenii și natura să nu se mai afle în conflict.

VREAU SĂ MERG
LA ȘCOALĂ!

I WANT TO GO
TO SCHOOL!